

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2646/2550

นายประพล โทบางโจทก์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 มาตรา 20

ย่อ / หลักกฎหมาย

การชะลอการขึ้นเงินเดือนเป็นคำสั่งทั่วไปที่จำเลยสามารถกระทำได้ ไม่ขัดต่อกฎหมายและมีเหตุอันสมควร เพราะระหว่างที่ยังสอบสวนไม่เสร็จหากเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้โจทก์แล้วต่อมาปรากฏว่าโจทก์ได้กระทำความผิดจริง จะทำให้จำเลยทั้งสองเสียหายยากที่จะเรียกร้องเงินคืนจากโจทก์ หากผลการสอบสวนปรากฏว่าโจทก์ไม่มีความผิดวินัย โจทก์ย่อมมีสิทธิได้รับเงินเดือนย้อนหลัง ได้รับบำเหน็จความชอบตามสมควรแก่กรณี ในระหว่างที่โจทก์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และจำเลยทั้งสองชะลอการเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่โจทก์ อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาว่าโจทก์กระทำความผิดระเบียบหรือไม่ ไม่มีผลทำให้สภาพการจ้างของโจทก์เปลี่ยนแปลงไป เพราะโจทก์ยังคงเป็นลูกจ้างของจำเลยที่ 1 อยู่ ได้รับค่าจ้างตามปกติ คำสั่งชะลอการเลื่อนขึ้นเงินเดือนดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองเพิกถอนคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่โจทก์ จากอัตรา 46,950 บาท เป็นอัตรา 49,910 บาท และให้จำเลยทั้งสองจ่ายเงินเดือนในขั้นที่เพิ่มขึ้น จำนวน 2,960 บาท ในแต่ละเดือนพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 เป็นต้นไปจนกว่าศาลมีคำพิพากษา และให้จำเลยทั้งสองชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์จำนวน 1,000,000 บาท จำเลยทั้งสองให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานกลาง พิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ประการแรกว่า การที่ศาลแรงงานกลางรับฟังข้อเท็จจริงตามที่จำเลยทั้งสองนำสืบว่า การชะลอการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของโจทก์ไว้ก่อนในระหว่างที่โจทก์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเป็นระเบียบปฏิบัติที่จำเลยทั้งสองได้ถือปฏิบัติตลอดมา เป็นการวินิจฉัยข้อเท็จจริงนอกคำให้การต่อสู้คดีของจำเลยทั้งสองหรือไม่ เห็นว่า จำเลยทั้งสองให้การว่า การชะลอการขึ้นเงินเดือนเป็นคำสั่งทั่วไปที่จำเลยสามารถกระทำได้ไม่ขัดต่อกฎหมายและมีเหตุอันสมควรเพราะระหว่างที่ยังสอบสวนไม่เสร็จหากเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้โจทก์แล้วต่อมาปรากฏว่าโจทก์ได้กระทำความผิดจริงจะทำให้จำเลยเสียหายยากที่จะเรียกร้องเงินคืนจากโจทก์ หากผลการสอบสวนปรากฏว่าโจทก์ไม่มีความผิดวินัย โจทก์ย่อมมีสิทธิได้รับเงินเดือนย้อนหลัง ได้รับบำเหน็จความชอบตามสมควรแก่กรณี ดังนั้นคำวินิจฉัยของศาลแรงงานกลางจึงเป็นการวินิจฉัยข้อเท็จจริงตามคำให้การในประเด็นที่จำเลยต่อสู้ไว้ชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ข้อนี้ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น ปัญหาตามอุทธรณ์ของโจทก์ประการที่สองว่า คำสั่งของจำเลยทั้งสองให้ชะลอการขึ้นเงินเดือนแก่โจทก์ เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างหรือไม่ เห็นว่า ในระหว่างที่โจทก์ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและจำเลยทั้งสองชะลอการเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่โจทก์นั้นอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาว่าโจทก์กระทำความผิดระเบียบหรือไม่ ไม่มีผลทำให้สภาพการจ้างของโจทก์เปลี่ยนแปลงไป เพราะโจทก์

ยังเป็นลูกจ้างของจำเลยที่ 1 อยู่ ได้รับค่าจ้างตามปกติ หากผลการสอบสวนปรากฏว่าโจทก์ไม่ได้กระทำความผิดโจทก์ย่อมมีสิทธิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังและยังอาจได้รับบำเหน็จความชอบตามควรแก่กรณีอีก จึงไม่ทำให้สิทธิอันควรได้ของโจทก์เสียไปหรือได้รับผลกระทบแต่อย่างใด และระเบียบข้อบังคับของจำเลยที่ 3 ก็ยังคงใช้บังคับแก่โจทก์เหมือนเดิม จึงไม่เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างแต่ประการใด ที่ศาลแรงงานกลางวินิจฉัยมานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน.

องค์คณะ

พงษ์เทพ ศิริพงศ์ติกานนท์ · พิชิต คำแฝง · สถิตย์ อรรถบิลกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2646/2550>